

Arrest

nr. 127 927 van 6 augustus 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 6 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 10 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 226.066 van de Raad van State van 15 januari 2014 waarbij het arrest nr. 98 429 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 6 maart 2013 wordt vernietigd en waarbij de zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op de beschikking van 30 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. PIEDFORT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit het verzoekschrift en zijn bijlagen blijken de volgende feiten:

Op 3 september 2012 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 10 oktober 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing waarbij voormelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is thans de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkenen leggen in de aanvraag d.d. 03.09.2012 een document voor op naam van T. N. Hierop ontbreekt echter de handtekening van een arts. Bijgevolg kan dit document niet beschouwd worden als medisch getuigschrift en is de erin vervatte medische informatie te beschouwen als declaratoir. Bij gebreke aan een standaard medisch getuigschrift is de aanvraag onontvankelijk. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 juncto artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

Tevens wenst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop te wijzen dat de verweerder ook naliert het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door de verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht en van zorgvuldigheidsplicht. Tevens voert de verzoeker aan dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout. Tot slot zet de verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteen onder de hoofding van het aangevoerde middel.

3.1.1. Vooreerst merkt de Raad op dat de uiteenzetting van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel een afzonderlijke voorwaarde is om een vordering tot schorsing op een rechtsgeldige wijze in te dienen. Deze voorwaarde staat geheel los van de voorwaarde tot uiteenzetting van een middel. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal dan ook niet betrokken worden in de bespreking van het middel.

3.1.2. Het eerste middel wordt als volgt toegelicht:

“1. De heer T(...) loopt een reëel risico voor haar leven en fysieke integriteit in geval van een terugkeer naar Macedonië, daar in haar land van herkomst geen adequate behandeling is voor haar ziekte voorhanden is.

De ernst van de gezondheidstoestand van verzoeker, alsmede de heersende sanitaire en sociale situatie in het land waarvan hij de nationaliteit bezit, houdt voor betrokkene een reëel risico in voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico in op een onmenselijke of vernederende behandeling, in de betekenis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker lijdt aan een ernstige maagaandoening, met name een maagontsteking in een ver gevorderd stadium, te wijten aan de stress die hij heeft opgelopen door zijn belevingen in Macedonië.

In België heeft verzoeker zich laten onderzoeken door dr. S(...), die uitdrukkelijk heeft geoordeeld dat de gezondheidstoestand van verzoeker levensbedreigend is.

Dr. S(...) stelt immers dat, indien verzoeker stopt met zijn medicatie en medische opvolging, dat dit zou resulteren in zijn dood.

Verzoeker is tevens al tot twee maal toe gehospitaliseerd geweest in België omdat zijn toestand niet langer stabiel was, met name op 11.07.2011 en op 10.08.2012.

Verzoeker moet terug op controle komen op 12.10.2012.

Uit de bijgebrachte medische attesten kan derhalve ontegensprekelijk worden afgeleid dat de gezondheidstoestand van verzoekster dermate ernstig is dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsrecht in België op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het stopzetten van de behandeling en medicatie zal immers resulteren in het overlijden van verzoeker.

In België wordt verzoeker nu frequent opgevolgd, wat maakt dat zijn toestand in positieve zin evolueert en al zeker niet verslechtert.

Het kan dan ook niet ernstig betwist worden dat verzoekster deze behandeling nodig heeft, alsook dat zij deze behandeling in zijn land van herkomst onmogelijk kan ondergaan (omwille van etnische discriminatie en omwille van financiële problemen).

Dit is zo voor wat betreft het opvolgen van de ziekte-toestand en het is nog meer het geval voor de behandelingsmogelijkheden.

Moesten de medicatie en de behandelingen die verzoekster nodig heeft beschikbaar zijn in zijn land van herkomst, quod absolute non, dan nog beschikt hij aldaar niet over de nodige financiële middelen om de betreffende medicamenten aan te schaffen en de behandelingen te ondergaan.

In haar zijn van herkomst, bezit verzoekster niet

- over een verblijfplaats
- over bezittingen en financiële middelen om in zijn levensonderhoud te voorzien

Hij kan geen beroep doen op de hulp van vrienden of familieleden daar verzoekster zijn geboorteland reeds enige tijd is ontvlucht.

Eens aangekomen in Macedonië zal verzoeker volledig aan zijn lot worden overgelaten.

De heer T(...) reageert thans gunstig op de therapie die hij in België heeft mogen ondergaan.

2.

De enige reden waarom de aanvraag van verzoeker onontvankelijk werd verklaard, is het gegeven dat het standaard medische getuigschrift geen handtekening bevat.

In de beslissing wordt zelfs een foutieve datum vermeld.

Het weze evenwel opmerkt dat het standaard medische getuigschrift, opgesteld door dr. S(...) op 28.08.2012, duidelijk is afgestempeld.

Een en ander is voldoende om in overweging genomen te worden.

De stelling als zou voornoemd document niet beschouwd kunnen worden als een medische getuigschrift, gaat dan ook niet op."

3.1.3. De verzoeker vangt zijn middel, onder een punt 1, aan met een hele feitelijke uiteenzetting omtrent de ziekte waaraan hij lijdt, de ernst ervan en de gevolgen van een stopzetting van de behandeling. De verzoeker meent dat hij een reëel risico loopt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien er bij terugkeer naar Macedonië geen adequate behandeling voor zijn ziekte voorhanden noch toegankelijk is voor hem. De verzoeker stelt dat uit de bijgebrachte medische attesten blijkt dat zijn ziekte dermate ernstig is dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsrecht op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Uit het betoog van de verzoeker kan echter niet blijken dat de verzoeker zijn uiteenzetting ter zake in verband brengt met de in de aanhef van het eerste middel aangevoerde schendingen. Het betoog van de verzoeker is er blijkbaar op gericht om de Raad te bewegen zich uit te spreken over de vraag of de verzoeker met de door hem – ten overstaan van de verweerder - bijgebrachte medische stukken in aanmerking komt voor een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Er dient evenwel op te worden gewezen dat de Raad in huidige procedure overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. De Raad kan enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen en hij kan niet in de plaats van het bevoegde bestuur oordelen over de (ge)grond(heid) van verzoekers aanvraag. De Raad kan de bestreden beslissing niet hervormen.

Verzoekers uiteenzetting onder punt 1 van het eerste middel bevat geen wettigheidskritiek maar een opportuniteitskritiek. Dergelijke kritiek kan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

3.1.4. De uitdrukkelijke of formele motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing geeft *in casu* duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet en naar het gegeven dat het aangebrachte document niet kan beschouwd worden als een medisch getuigschrift daar de handtekening van een arts ontbreekt en de erin vervatte informatie dus moet worden beschouwd als louter declaratoir. De verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens ze is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat de verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, waardoor hij aantoont de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk en op afdoende wijze de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en ze inhoudelijk betwist. In wezen voert de verzoeker dan ook een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

3.1.5. De verzoeker zet uiteen dat de enige reden waarom zijn aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, is omdat het standaard medisch getuigschrift geen handtekening bevat. Vooreerst stipt de verzoeker aan dat de bestreden beslissing een foutieve datum vermeldt. Verder benadrukt de verzoeker dat het standaard medisch getuigschrift opgesteld door Dr. S(...) op 28 augustus 2012, duidelijk is afgestempeld en aldus voldoende is om in overweging te worden genomen.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De schending van de materiële motiveringsplicht moet worden onderzocht in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, *in casu* is dit artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals van toepassing op datum van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“§1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§1/1(...)

§ 2. (...)

§3. *De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:*

1° (...);

2° (...);

3° *indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;*

4° (...);

5° (...)"

In casu wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend door verzoeker op 3 september 2012 en er wordt gesteld dat in het document dat bij deze aanvraag werd gevoegd op naam van verzoeker de handtekening van de arts ontbreekt, waardoor het niet als een standaard medisch getuigschrift wordt beschouwd en de erin vervatte informatie te beschouwen is als declaratoir.

Waar de verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een foutieve datum, merkt de Raad op dat de verzoeker zijn stelling niet verduidelijkt. De verzoeker laat na aan te duiden welke datum precies foutief zou zijn vermeld in de bestreden beslissing en waarom het een foutieve datum zou betreffen. In de mate dat de verzoeker zou doelen op de datum 3 september 2012 en dat dit niet overeen zou komen met het op 28 augustus 2012 afgestempelde standaard medisch getuigschrift, wijst de Raad er op dat de datum die vermeld wordt in de bestreden beslissing (3 september 2012) de datum is van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf en niet van het document dat werd bijgevoegd.

Bij zijn verzoekschrift voegt de verzoeker een kopij bij van het document dat werd gevoegd aan de aanvraag van 3 september 2012. Dit document betreft een medisch getuigschrift van 28 augustus 2012. Nazicht van dit document toont aan dat het gaat om een medisch getuigschrift conform de bijlage bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Alle vragen van dit document werden beantwoord. Tevens werd op dit document een stempel aangebracht met vermelding van de naam van een dokter, met vermelding van zijn adres en telefoonnummer, alsook met vermelding van zijn RIZIV-nummer. Uit het bijgevoegde document blijkt echter en de verzoeker betwist niet dat het standaard medische getuigschrift geen handtekening van een arts bevatte.

Artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet bepaalt dat de gemachtigde van de minister (c.q. staatssecretaris) de aanvraag onontvankelijk verklaart *"indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid."*

Artikel 9ter, § 1, vierde lid bepaalt als dat de vreemdeling *"[...] een standaard medisch getuigschrift (overmaakt) zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."*

Ook uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen die artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft gewijzigd, blijkt dat een standaard medisch getuigschrift zal worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), *Parl.St.* Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door artikel 4 van het koninklijk besluit van 24 januari 2011 bepaalt het volgende:

"Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd."

Zodoende wordt een model van standaard medisch getuigschrift voorzien bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de

uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat getroffen werd op advies van de Ministerraad (B.S. 28 januari 2011). In de bijlage bij dit koninklijk besluit, dat werd overgenomen als bijlage bij het genoemde koninklijk besluit van 17 mei 2007, wordt duidelijk aangegeven dat de geneesheer die het formulier invult, zijn naam, zijn handtekening en zijn stempel dient te plaatsen op het document alsook dat hij zijn RIZIV-nummer dient te vermelden. Het gaat duidelijk om cumulatief te voorziene vermeldingen, zodat reeds het gebrek aan één van de verplichte vermeldingen in redelijkheid volstaat om te oordelen dat het voorgelegde medisch attest niet aan het model van de bijlage bij het voormeld koninklijk besluit van 17 mei 2007 voldoet.

Uit de samenlezing van artikel 9ter, § 1, vierde lid en 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet volgt aldus dat de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf onvankelijk verklaart indien de aanvraag niet vergezeld gaat van een standaard medisch getuigschrift dat aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

1. Het moet een standaard medisch getuigschrift dat conform is aan de hierboven vermelde bijlage bij het koninklijk besluit van 17 mei 2007.
2. Het medisch getuigschrift mag niet ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag en vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De verzoeker betwist niet en het blijkt dat het door hem bijgebrachte "*standaard medisch getuigschrift*" geen handtekening van een arts bevatte. De verzoeker meent echter dat het attest duidelijk is afgestempeld en dat dit voldoende is om het in overweging te nemen.

Vermits uit het bovenstaande duidelijk blijkt dat het om een ontvankelijkheidsvoorwaarde gaat dat een standaard medisch getuigschrift wordt bijgebracht dat zowel de naam, de stempel, het RIZIV-nummer als de handtekening van de attesterende arts draagt, is het ook *in casu* niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde om dit document niet als een medisch getuigschrift te beschouwen en de erin vermelde medische informatie als declaratoir te beschouwen. Immers kan de gemachtigde niet met zekerheid vaststellen dat het medisch getuigschrift daadwerkelijk is opgesteld door de op de stempel vermelde geneesheer. Daartoe dient immers de combinatie van de vermeldingen van de naam, de unieke naamstempel, het RIZIV-nummer en de handtekening van de geneesheer. Bij gebrek aan één van deze gegevens kan de gemachtigde niet vaststellen dat de geneesheer waarvan de verzoeker beweert dat hij het medische attest heeft afgeleverd, ook daadwerkelijk de auteur ervan is.

De verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, dat deze gegevens niet op een correcte manier werden beoordeeld of dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze besluit om de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren.

De verzoeker toont geen schending aan van de materiële motiveringsplicht.

3.1.6. Aangaande de opgeworpen schending van de zorgvuldigheidsplicht en de vermeende manifeste beoordelingsfout merkt de Raad op dat luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618). De verzoeker laat na te verduidelijken op welke wijze de zorgvuldigheidsplicht is geschonden of waarin de manifeste beoordelingsfout bestaat. Bijgevolg zijn deze onderdelen van het eerste middel onontvankelijk. Minstens valt de kritiek van de verzoeker betreffende deze aangevoerde schendingen samen met de hierboven besproken grief terwijl uit de bespreking onder punt 3.1.5. reeds blijkt dat deze kritiek niet kan worden aangenomen.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht is dan ook evenmin aangetoond. Een manifeste beoordelingsfout wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.1.7. Het eerste middel is ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag ter Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Het middel wordt als volgt toegelicht:

“Moest de medicatie die verzoeker nodig heeft, beschikbaar zijn in zijn land van herkomst, quod absolute non, dan nog beschikt hij aldaar niet over de financiële middelen om de betreffende medicatie aan te schaffen.

Uit het feit dat verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten om naar Europa te komen, dient te worden afgeleid dat hij niet kapitaalkrchtig is.

Daarenboven dient het de opmerking dat het land van herkomst de oorzaak is van de slechte gezondheidstoestand van verzoeker.

Verzoeker verblijft reeds jaren in België en heeft alles en iedereen achtergelaten in zijn land van herkomst.

Het is vaststaande rechtspraak dat bij de beoordeling van een aanvraag eveneens rekening dient gehouden te worden met de toegang van de vreemdeling tot de gezondheidsstrekking, mede gelet op de financiële mogelijkheden van de aanvrager en de aanwezigheid van familie. (zie: <http://medimmigrant.be> "De Rechtspraak van de Raad van State inzake de verwijderingsmaatregelen en verblijftitels ten overstaan van zieke vreemdelingen")

Daarenboven betoogt verzoeker dat hij, indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst:

- *slechtere hygiënische condities zal vinden*
- *geen adequaat logement zal hebben*
- *zijn medische bhenadleing (sic) niet zal kunnen verder zetten, zoals bevestigd door het gedetailleerd medisch attest, waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat de medicatie niet onderbroken mag worden”*

De verzoeker stelt dat hij de kosten voor zijn medicatie die hij nodig heeft, ook indien ze zou beschikbaar zijn in zijn land van herkomst, financieel niet kan dragen daar hij niet kapitaalkrchtig is. Verder stelt de verzoeker dat zijn land van herkomst de oorzaak is van zijn slechte gezondheidstoestand. De verzoeker meent dat bij de beoordeling van de medische situatie ook rekening dient gehouden te worden met de toegang tot de gezondheidsverstrekking, met de financiële situatie van betrokkene en met de aanwezigheid van familie. Tot slot somt de verzoeker een aantal gevolgen op die hij zou ondervinden indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst.

De verzoeker gaat echter volledig voorbij aan het feit dat de bestreden beslissing enkel een uitspraak doet over de ontvankelijkheid van zijn aanvraag. Deze beslissing houdt op zich geen enkele verwijderingsmaatregel in noch blijkt uit deze beslissing dat een verwijderingsmaatregel in het vooruitzicht wordt gesteld. De loutere beweringen van de verzoeker, die op zich overigens reeds onvoldoende zijn om de bestreden beslissing te vitiëren, kunnen dan ook niet in verband worden gebracht met (de wettigheid) van de thans bestreden beslissing.

Aldus is de argumentatie van de verzoeker *in casu* niet relevant en kan ze geenszins leiden tot de nietigverklaring van de voorliggende bestreden beslissing.

Het tweede middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE